

Μια λεκάνη με νερό

Η καρδιά είναι φτιαγμένη από χρυσό
βουτηγμένη σε λεκάνη με νερό
ολοένα αλλάζει θέση και μορφή
μια μεγάλη μπάλα είναι από γυαλί.

Τα πνευμόνια είναι φτιαγμένα από χαλκό
κυκλωμένα γύρω γύρω με καπνό
ανασαίνουν τον αέρα με ρυθμό
σα να έφυγε ο χρόνος από 'δω.

Η καρδιά σου είναι φτιαγμένη από χρυσό
κι η δικιά μου απ' το ίδιο υλικό
βουτηγμένοι σε λεκάνη με νερό
με τα μάτια να δακρύζουν πλαστικό.

Η ζωή μου είναι φτιαγμένη από γυαλί
κάθε μέρα το ραγίζω πιο πολύ
ελατήρια με πάνε 'δω και 'κει
σα χνουδάκι τρέχει μήπως και κρυφτεί.

Το ακριβότερο χρώμα

Ο ήλιος με τυφλώνει
τρέχω όσο μπορώ.

Αφήνω πίσω μου ίχνη,
ενώ ψάχνω για ίχνη
σ' ένα παράξενο μέρος
που σε χτυπούν
για να μη χτυπηθούν
κι από ανάμεσα βλέπω.

Αφήνω πίσω μου αίμα,
ενώ ψάχνω για νερό
σ' ένα παράξενο μέρος
που το ακριβότερο χρώμα
είναι το νερό,
γιατί ανάμεσα βλέπεις.

Κι εγώ που ξέρω καλά
πως το νερό δεν είναι χρώμα;

Προσπέραση

Σε βλέπω στον καθρέφτη,
πλησιάζεις·
μου κόβεις την ψυχή·
κυλάς στην άσφαλτο
προκαλώντας θόρυβο.

Σε βλέπω,
σε βλέπω στον καθρέφτη,
βιάζεσαι περισσότερο από μένα
κι ο ήλιος σε τυφλώνει,
κατεβάζεις απ' τον ουρανό
ένα πλαστικοποιημένο χαρτόνι.

Ο ήλιος τώρα δε σε τυφλώνει
με βλέπεις ή δε με βλέπεις.
Με προσπερνάς.

Σε βλέπω μπροστά μου
σιγά σιγά να εξαφανίζεσαι.

Ο επιβάτης του κόκκινου αυτοκινήτου

Κυλάω στον δρόμο
με κάποιο αυτοκίνητο
πάνω σε σώματα,
ολόκληρο το όχημα τραυλίζει.

Αποφεύγω τα σώματα·
το κόκκινο αυτοκίνητο
κυλάει επάνω στον κόκκινο δρόμο.
Οτιδήποτε γεννιέται, φεύγει
κι αφήνει πίσω του πόνο.

Δεν υπάρχουν πια λέξεις
δεν υπάρχουν πια δρόμοι.
Υπάρχει μόνο μια ζωή
που όλα γίνονται γρήγορα.